

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง
(Risk Management Plan)
ประจำปีการศึกษา 2565

สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

คำนำ

การบริหารความเสี่ยงเป็นหน้าที่ของทุกคนในองค์กรตั้งแต่ผู้บริหารจนถึงเจ้าหน้าที่ทุกระดับ เพราะการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ ต้องเริ่มตั้งแต่การกำหนดกลยุทธ์ด้วยการมองภาพรวมทั้งหมดขององค์กร โดยคำนึงถึงเหตุการณ์หรือปัจจัยที่สามารถส่งผลกระทบต่อมูลค่ารวมขององค์กร แล้วกำหนดแผนการจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ความเสี่ยงนั้นอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับและจัดการได้ เพื่อการสร้างหลักประกัน สำหรับองค์กรที่จะสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงประจำสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ได้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2565 ขึ้น เพื่อให้ผู้บริหารหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน มีความเข้าใจถึงกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง สามารถดำเนินการบริหารความเสี่ยงตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่ได้กำหนดไว้ในแผนฯ ซึ่งเป็นการลดมูลเหตุและโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย ให้ระดับความเสี่ยงและขนาดของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงนี้ จะบรรลุวัตถุประสงค์ตามความคาดหวังได้ก็ต่อเมื่อ ได้มีการนำแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมของผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการที่จะให้ความร่วมมือในการนำไปดำเนินการต่อ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนบริหารจัดการความเสี่ยงฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกระดับ รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ต่อไป

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง

สถาบันวิจัยและพัฒนา

2565

สารบัญ

คำนำ

สารบัญ

ส่วนที่ 1 บทนำ

- ความเป็นมา
- แนวทางและกระบวนการบริหารความเสี่ยงโครงการสำคัญตามมาตรฐาน COSO

ส่วนที่ 2 การบริหารความเสี่ยงของสถาบันวิจัยและพัฒนา

- กลยุทธ์การพัฒนาด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- พันธกิจของสถาบันวิจัยและพัฒนา
- ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่จากปีการศึกษา 2564
- การดำเนินงานบริหารความเสี่ยงของสถาบันวิจัยและพัฒนา ปีการศึกษา 2565
- แนวทางการดำเนินงาน

ส่วนที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมา

การดำเนินการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐในปี 2554 สำนักงาน ก.พ.ร. มุ่งเน้นให้ส่วนราชการปรับปรุงองค์กร โดยการวัดความสำเร็จของการดำเนินการและผลลัพธ์ของการพัฒนาองค์กรเป็นสำคัญ ซึ่งจะส่งเสริมให้แต่ละส่วนราชการมีความเข้าใจ และนำเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมมาใช้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง รวมถึงสามารถพัฒนาองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการได้อย่างเป็นระบบ

ในปีงบประมาณ 2554 สำนักงาน ก.พ.ร. ได้พัฒนาเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน (Fundamental Level หรือเกณฑ์ FL) เพื่อเป็นกรอบการประเมินความสำเร็จของการพัฒนาองค์กรซึ่งถือว่าเป็นกรอบแนวทางในการประเมินองค์กรเบื้องต้น และเป็นแนวทางการเปลี่ยนแปลงทีละขั้น ซึ่งหากส่วนราชการสามารถดำเนินการผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐานแล้ว และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเข้าสู่ระดับก้าวหน้า จะทำให้ส่วนราชการสามารถยกระดับเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐได้ต่อไป

สำหรับการดำเนินการตามเกณฑ์ดังกล่าว ส่วนงานราชการจะต้องมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Tread Way Commission) เพื่อเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงานตาม แผนงาน/โครงการ ซึ่งจะต้องมีการวิเคราะห์ และบริหารจัดการความเสี่ยงตามประเด็นยุทธศาสตร์ให้ครบถ้วนทุกประเด็นของส่วนราชการ เพื่อจัดการกับการเปลี่ยนแปลงที่อาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ที่สำคัญต้องครอบคลุมความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล

ส่วนราชการต้องมีขั้นตอนการดำเนินการหรือเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ประเมินและจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO คือ

- 1) การกำหนดเป้าหมายการบริหารความเสี่ยง (Objective Setting)
- 2) การระบุความเสี่ยงต่างๆ (Event Identification)
- 3) การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)
- 4) กลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับแต่ละความเสี่ยง (Risk Response)
- 5) กิจกรรมการบริหารความเสี่ยง (Control Activities)
- 6) ข้อมูลและการสื่อสารด้านบริหารความเสี่ยง (Information and Communication)
- 7) การติดตามและเฝ้าระวังความเสี่ยงต่างๆ (Monitoring)

แผนบริหารความเสี่ยงปีการศึกษา 2565 ของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง เป็นแผนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการบริหารความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่จากการดำเนินการในปีการศึกษา 2564 และการวิเคราะห์ความเสี่ยงและปัจจัยความเสี่ยงเพิ่มเติมตามสภาพการดำเนินงานปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อที่จะควบคุมหรือลดความเสี่ยงไม่ให้ส่งผลกระทบต่อการทำงานตามภารกิจของสถาบัน ซึ่งมีความสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยและด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย

2. แนวทางและกระบวนการบริหารความเสี่ยงโครงการสำคัญตามมาตรฐาน COSO

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2545 “เลขาธิการบริหารราชการต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจการตัดสินใจ การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยมีผู้รับผิดชอบแต่ละผลงานในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546) โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตามตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ”

ดังนั้น การบริหารความเสี่ยงของแผนงาน/โครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีที่สุดสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ตามแนวทางของสำนักงาน ก.พ.ร. จึงมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญในการผลักดันให้หน่วยงานราชการเน้นความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ของหน่วยงานว่ามีความสอดคล้องกับแผนบริหารราชการแผ่นดินและการดำเนินงานตามสายของหน่วยงานในทิศทางเดียวกันหรือไม่ เมื่อสอดคล้องกันแล้วหน่วยงานราชการควรมีการดำเนินการด้านการบริหารความเสี่ยงเพื่อสร้างความมั่นใจให้หน่วยงานนั้น สามารถดำเนินกิจกรรมได้สำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์นั้น ๆ ได้ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้เริ่มสนับสนุนให้หน่วยงานราชการของไทยดำเนินการด้านการบริหารความเสี่ยงโดยเริ่มครั้งแรกในปี พ.ศ.2549 และประกาศให้การบริหารความเสี่ยงเป็นตัวชี้วัดตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน ในหมวด 2 การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ กำหนดให้ส่วนราชการต้องมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO เพื่อเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนงาน/โครงการที่สำคัญ ซึ่งต้องครอบคลุมความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล

ในปี พ.ศ. 2553 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้กำหนดแนวทางการบริหารความเสี่ยงตามเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) หมวด 2 ส่วนงานราชการจะต้องมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO

(Committee of Sponsoring Organization of the Tread Way Commission) เพื่อเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงานตาม แผนงาน/โครงการ ซึ่งจะต้องมีการวิเคราะห์ และบริหารจัดการความเสี่ยงตามประเด็นยุทธศาสตร์ให้ครบถ้วนทุกประเด็นของส่วนราชการ เพื่อจัดการกับการเปลี่ยนแปลงที่อาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ที่สำคัญต้องครอบคลุมความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล

ส่วนราชการต้องมีขั้นตอนการดำเนินการ หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ประเมิน และจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสมตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Tread Way Commission) คือ

1. การกำหนดเป้าหมายการบริหารความเสี่ยง (Objective Setting)
2. การระบุความเสี่ยงต่าง ๆ (Event Identification)
3. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)
4. กลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับแต่ละความเสี่ยง (Risk Response)
5. กิจกรรมการบริหารความเสี่ยง (Control Activities)
6. ข้อมูลและการสื่อสารด้านบริหารความเสี่ยง (Information and Communication)
7. การติดตามผล และเฝ้าระวังความเสี่ยงต่าง ๆ (Monitoring)

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดเป้าหมายการบริหารความเสี่ยง (Objective Setting)

เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง และพิจารณาเลือกประเด็น/แผนงาน/โครงการที่มีความสอดคล้องกับทุกกลยุทธ์ในประเด็นยุทธศาสตร์ และได้รับงบประมาณสูงเป็นอันดับแรก ซึ่งสามารถวิเคราะห์ความเสี่ยงได้ครบถ้วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการตัดสินใจ โดยคำนึงถึงปัจจัยเสี่ยง และความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ ที่น่าจะมีผลกระทบกับการดำเนินงาน วัตถุประสงค์ และนโยบายแล้วพิจารณาหาแนวทางในการป้องกัน หรือจัดการกับความเสี่ยงเหล่านั้นก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติงาน หรือดำเนินกิจการตามแผนที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 2 การระบุความเสี่ยงต่าง ๆ (Event Identification)

การวิเคราะห์ เพื่อระบุความเสี่ยง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ให้นำ แนวคิดเรื่องธรรมาภิบาลที่เกี่ยวข้องแต่ละด้านมาเป็นปัจจัยในการวิเคราะห์ความเสี่ยงของแต่ละแผนงาน/โครงการ โดยควรคำนึงถึงปัญหา และอุปสรรคของการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการ ซึ่งสัญญาณบ่งชี้อื่นจะนำไปสู่ความเสี่ยงที่แผนงาน/โครงการไม่ประสบความสำเร็จ โดยดูทั้งปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกเป็นส่วนประกอบในการดำเนินการวิเคราะห์ ดังกล่าว

1. ปัจจัยภายใน หมายถึง ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น กฎระเบียบ ข้อบังคับของส่วนราชการ วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหาร ความรู้/ความสามารถของบุคลากร กระบวนการทำงานข้อมูล/ระบบสารสนเทศ และเครื่องมืออุปกรณ์ เป็นต้น

2. ปัจจัยภายนอก หมายถึง ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมการเกิดได้โดยองค์กร เช่น ภาวะเศรษฐกิจสังคม การเมือง กฎหมาย ผู้รับบริการ เครือข่าย เทคโนโลยี ภัยธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ในการวิเคราะห์เพื่อระบุความเสี่ยงต่าง ๆ อาจพิจารณาจากปัจจัยเสี่ยงในหลายด้านดังต่อไปนี้

1. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : S)

เกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมาย และพันธกิจในภาพรวม โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์เหตุการณ์ภายนอกส่งผลกระทบต่อกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ไม่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์ที่ขาดการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน การร่วมมือกับองค์กรอิสระทำให้โครงการขาดการยอมรับโครงการไม่ได้ นำไปสู่การแก้ไข การตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างแท้จริง หรือเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจผิดพลาดหรือนำการตัดสินใจนั้นมาใช้โดยไม่ถูกต้อง

2. ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk : O)

เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพหรือผลการปฏิบัติงาน โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากระบบงานภายในขององค์กรกระบวนการ เทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่ใช้ บุคลากร ความเพียงพอของข้อมูลส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการดำเนินโครงการ

3. ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk : F)

เป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณและการเงิน เช่น การบริหารการเงินไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ทำให้ขาดประสิทธิภาพ และไม่ทันต่อสถานการณ์หรือเป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเงินขององค์กร เช่น การประมาณการงบประมาณไม่เพียงพอ และไม่สอดคล้องกับขั้นตอนการดำเนินการ เป็นต้น

4. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ (Compliance Risk : C)

เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบต่างๆ โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากความไม่ชัดเจน ความไม่ทันสมัย หรือความไม่ครอบคลุมของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ รวมทั้ง การทำนิติกรรมสัญญา การร่างสัญญาที่ไม่ครอบคลุมการดำเนินงานในการวิเคราะห์ความเสี่ยงนั้น นอกจากส่วนราชการจะพิจารณาปัจจัยเสี่ยงจากด้านต่างๆ แล้วจะต้องนำแนวคิดเรื่องธรรมาภิบาลที่เกี่ยวข้องในแต่ละด้านมาเป็นปัจจัยในการวิเคราะห์ความเสี่ยง เช่น

4.1 ด้านกลยุทธ์ โครงการที่คัดเลือกมานั้นอาจมีความเสี่ยงต่อเรื่อง ประสิทธิภาพ และการมีส่วนร่วม

4.2 ด้านการดำเนินงาน อาจมีความเสี่ยงต่อเรื่องประสิทธิภาพ และความ โปร่งใส

4.3 ด้านการเงิน อาจมีความเสี่ยงต่อเรื่องนิติธรรม และภาระรับผิดชอบ

4.4 ด้านกฎหมาย/กฎระเบียบ อาจมีความเสี่ยงต่อเรื่องนิติธรรม และความ เสมอภาค ทั้งนี้ ความเสี่ยงเรื่องธรรมาภิบาลที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนงาน/โครงการ เพื่อให้ เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ได้แก่

1. ประสิทธิภาพ (Effectiveness)
2. ประสิทธิภาพ (Efficiency)
3. การมีส่วนร่วม (Participation)
4. ความโปร่งใส (Transparency)
5. การตอบสนอง (Responsiveness)
6. ภาระรับผิดชอบ (Accountability)
7. นิติธรรม (Rule of Law)
8. การกระจายอำนาจ (Decentralization)
9. ความเสมอภาค (Equity)

องค์ประกอบตามหลักธรรมาภิบาล

1. หลักประสิทธิผล (Effectiveness) : ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณดำเนินการ รวมถึงสามารถ เทียบเคียงกับกรมอื่น หรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกัน และมีผลการปฏิบัติงานในระดับ ชำนาญ ของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตาม ประเมินผล และพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2. หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) : การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับ ดูแลที่ดี ที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงาน โดยการใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่ เหมาะสม ให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และระยะเวลาให้เกิดประโยชน์ สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการ ของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) : กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชน และ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม มีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทักษะ ร่วม

เสนอปัญหา/ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

4. หลักความโปร่งใส (Transparency) : กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอื่นไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ และสามารถตรวจสอบได้

5. หลักการตอบสนอง (Responsiveness) : การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวัง ความต้องการของประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

6. หลักการรับผิดชอบ (Accountability) : การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

7. หลักนิติธรรม (Rule of Law) : การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

8. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) : การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ในทรัพยากร และภารกิจจากกรมการศาสนา ส่วนกลาง ให้แก่หน่วยการปกครองอื่น (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทน โดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจ และการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจ ในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียการปรับปรุงกระบวนการและเพิ่มผลผลิตภาพ เพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของจังหวัดทั้งนี้ การกระจายอำนาจการตัดสินใจที่ดี บุคลากรต้องมีความรู้ ความสามารถและข้อมูลสนับสนุนเพื่อให้เกิดการตัดสินใจที่เหมาะสม

9. หลักความเสมอภาค (Equity) : การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มี การแบ่งแยกด้านชาย/หญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพสถานะของบุคคลฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่น ๆ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

การประเมินความเสี่ยงเป็นการประเมินระดับโอกาสที่จะเกิดและผลกระทบของความเสียหายต่างๆ โดยคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงต้องกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐานเพื่อประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสียหาย และดำเนินการวิเคราะห์และจัดลำดับความเสี่ยง ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน เป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และระดับของความเสียหาย (Degree of Risk) โดยคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงจะต้องกำหนดเกณฑ์ของหน่วยงานขึ้น ซึ่งสามารถกำหนดเกณฑ์ได้ทั้งเกณฑ์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลสภาพแวดล้อมในหน่วยงานและดุลยพินิจการตัดสินใจของคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงฯ และผู้บริหารของหน่วยงาน โดยเกณฑ์ในเชิงปริมาณจะเหมาะกับหน่วยงานที่มีข้อมูลตัวเลข หรือจำนวนเงินมาใช้ในการวิเคราะห์อย่างพอเพียง สำหรับหน่วยงานที่มีข้อมูลเชิงพรรณนาไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขหรือจำนวนเงินที่ชัดเจนได้ ก็ให้กำหนดเกณฑ์ในเชิงคุณภาพ หรือกำหนดเป็นเกณฑ์เฉพาะในแต่ละประเภทความเสี่ยง ซึ่งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงได้กำหนดแนวทางการพิจารณาถึงโอกาสในการเกิดและความรุนแรงของเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งมีเกณฑ์ในการให้คะแนนผลกระทบ เป็นดังนี้

1) ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood) กำหนดเกณฑ์ไว้ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (เชิงปริมาณ)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
5	สูงมาก	1 เดือนต่อครั้งหรือมากกว่า
4	สูง	1-6 เดือนต่อครั้งแต่ไม่เกิน 5 ครั้ง
3	ปานกลาง	1 ปีต่อครั้ง
2	น้อย	2 - 4 ปีต่อครั้ง
1	น้อยมาก	5 ปีต่อครั้ง

ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ (เชิงคุณภาพ)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
5	สูงมาก	มีโอกาในการเกิดสูงมาก
4	สูง	มีโอกาในการเกิดค่อนข้างสูงหรือบ่อยๆ
3	ปานกลาง	มีโอกาเกิดบ้างเป็นบางครั้ง
2	น้อย	อาจมีโอกาเกิดแต่นานๆ ครั้ง
1	น้อยมาก	แทบไม่มีโอกาเกิดขึ้นเลย

2) ระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสียง (Impact) กำหนดเกณฑ์ไว้ 5 ระดับ ดังนี้

2.1) กรณีเป็นความรุนแรงที่สามารถวัดเป็นตัวเงินได้

ระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสียง (เชิงปริมาณ)		
ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
5	สูงมาก	> 1 ล้านบาท
4	สูง	> 2.5 แสนบาท – 1 ล้านบาท
3	ปานกลาง	> 50,000 – 2.5 แสนบาท
2	น้อย	> 10,000 – 50,000 บาท
1	น้อยมาก	ไม่เกิน 10,000 บาท

2.2) กรณีเป็นความรุนแรงที่ไม่สามารถวัดเป็นตัวเงินได้

ระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสียง (เชิงคุณภาพ)		
ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
5	สูงมาก	มีการสูญเสียทรัพย์สินอย่างมหันต์ มีการบาดเจ็บถึงชีวิต
4	สูง	มีการสูญเสียทรัพย์สินมาก มีการบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นพักงาน
3	ปานกลาง	มีการสูญเสียทรัพย์สินมาก มีการบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นหยุดงาน
2	น้อย	มีการสูญเสียทรัพย์สินพอสมควร มีการบาดเจ็บรุนแรง
1	น้อยมาก	มีการสูญเสียทรัพย์สินเล็กน้อย ไม่มีการบาดเจ็บรุนแรง

2.3) กรณีเป็นความรุนแรงที่ส่งผลกระทบต่อด้านกลยุทธ์

ระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสียหาย (ต่อเป้าหมายขององค์กร)		
ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
5	สูงมาก	มีผลกระทบต่อเป้าหมายและชื่อเสียงขององค์กรในระดับสูงมาก
4	สูง	มีผลกระทบต่อเป้าหมายและชื่อเสียงขององค์กรในระดับสูง
3	ปานกลาง	มีผลกระทบต่อเป้าหมายบางอย่างและชื่อเสียงขององค์กรบ้าง
2	น้อย	มีผลกระทบต่อเป้าหมายและชื่อเสียงขององค์กรน้อย
1	น้อยมาก	แทบไม่มีผลกระทบต่อเป้าหมายและชื่อเสียงขององค์กรเลย

2.4) กรณีเป็นความรุนแรงที่ส่งผลกระทบต่อด้านการดำเนินงาน (ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ)

ระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสียหาย (ต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ)		
ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
5	สูงมาก	เกิดความสูญเสียต่อระบบ IT ที่สำคัญทั้งหมด และเกิดความเสียหายอย่างมากต่อความปลอดภัยของข้อมูลต่างๆ
4	สูง	เกิดปัญหากับระบบ IT ที่สำคัญ และระบบความปลอดภัยซึ่งส่งผลกระทบต่อความถูกต้องของข้อมูลบางส่วน
3	ปานกลาง	ระบบมีปัญหาและมีความสูญเสียไม่มาก
2	น้อย	เกิดเหตุที่แก้ไขได้
1	น้อยมาก	เกิดเหตุที่ไม่มีความสำคัญ

2.5) กรณีเป็นความรุนแรงที่ส่งผลกระทบต่อด้านการดำเนินงาน (บุคลากร)

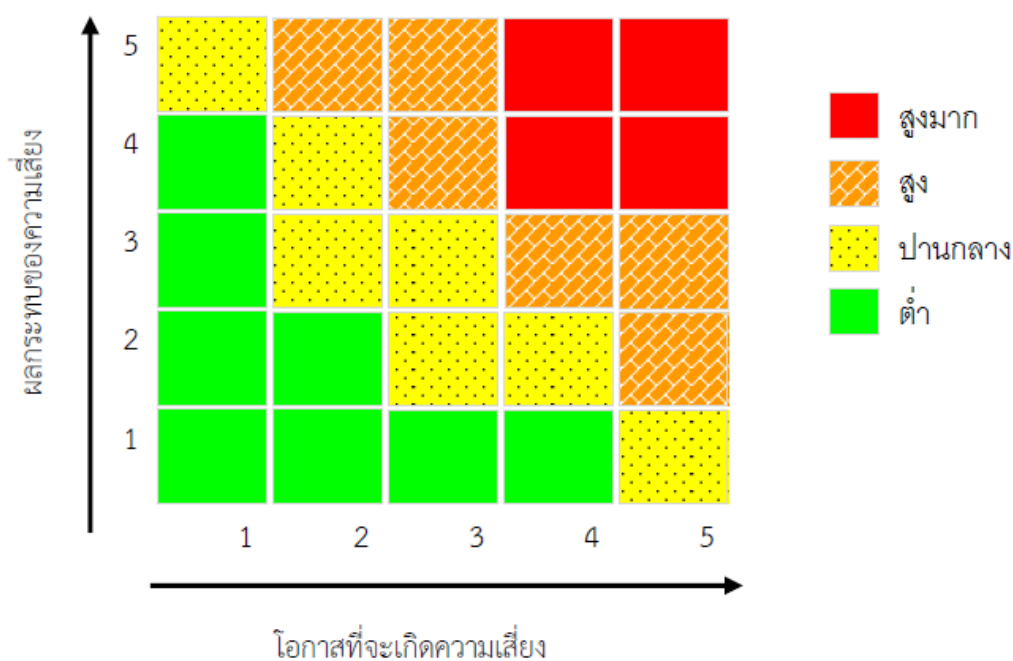
ระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสียหาย (ต่อบุคลากร)	
ผลกระทบ	คำอธิบาย
สูงมาก	ถูกเลิกจ้างหรือออกจากงานเนื่องจากเป็นอันตรายต่อร่างกายและชีวิตผู้อื่นโดยตรง
สูง	ถูกลงโทษทางวินัย ตัดเงินเดือน ไม่ได้ขึ้นเงินเดือน
ปานกลาง	ถูกทำทัณฑ์บน ความรุนแรงส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้อื่นและสร้างบรรยากาศการปฏิบัติงานที่ไม่เหมาะสม
น้อย	สร้างความไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานบ่อยครั้ง
น้อยมาก	สร้างความไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานนานๆ ครั้ง

2.6) กรณีเป็นความรุนแรงที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการดำเนินงาน (กระบวนการ)

ระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง (ต่อการดำเนินงาน)	
ผลกระทบ	คำอธิบาย
สูงมาก	มีผลกระทบต่อกระบวนการและการดำเนินงานรุนแรงมากเช่น หยุดดำเนินการมากกว่า 1 เดือน
สูง	มีผลกระทบต่อกระบวนการและการดำเนินงานรุนแรง เช่น หยุดดำเนินการ 1 เดือน
ปานกลาง	มีการชะงักงันอย่างมีนัยสำคัญของกระบวนการและการดำเนินงาน
น้อย	มีผลกระทบเล็กน้อยต่อกระบวนการและการดำเนินงาน
น้อยมาก	ไม่มีการชะงักงันของกระบวนการและการดำเนินงาน

3) ระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) กำหนดเกณฑ์ไว้ 4 ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง และต่ำ

และตารางระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk)

3.2 การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสียหาย เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงต่างๆ และประเมินระดับความรุนแรงหรือมูลค่าความเสียหายจากความเสียหาย เพื่อให้เห็นถึงระดับของความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานสามารถวางแผนและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้องภายใต้งบประมาณ กำลังคน หรือเวลาที่มีจำกัด โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ข้างต้น ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1) พิจารณาโอกาสและความถี่ในการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่ามีโอกาสและความถี่ที่จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

2) พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยงที่มีผลต่อองค์กรหรือหน่วยงานว่ามีระดับความรุนแรง หรือมีความเสียหายเพียงใดตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

3.3 การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยง เมื่อพิจารณาโอกาสและความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์และความรุนแรงของผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้วให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยงต่อองค์กรหรือหน่วยงานว่าก่อให้เกิดระดับของความเสี่ยงในระดับใด

3.4 การจัดลำดับความเสี่ยง เมื่อได้ค่าระดับความเสี่ยงแล้ว จะนำมาจัดลำดับความรุนแรงของความเสี่ยงที่มีผลต่อองค์กร เพื่อพิจารณากำหนดกิจกรรมการควบคุมในแต่ละสาเหตุของความเสี่ยงที่สำคัญให้เหมาะสมโดยพิจารณาจากระดับของความเสี่ยงที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยงที่ประเมินได้ตามตารางการประเมินความเสี่ยงโดยจัดเรียงตามลำดับ จากระดับสูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และเลือกความเสี่ยงที่มีระดับสูงมากและสูง มาจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงในขั้นตอนต่อไป

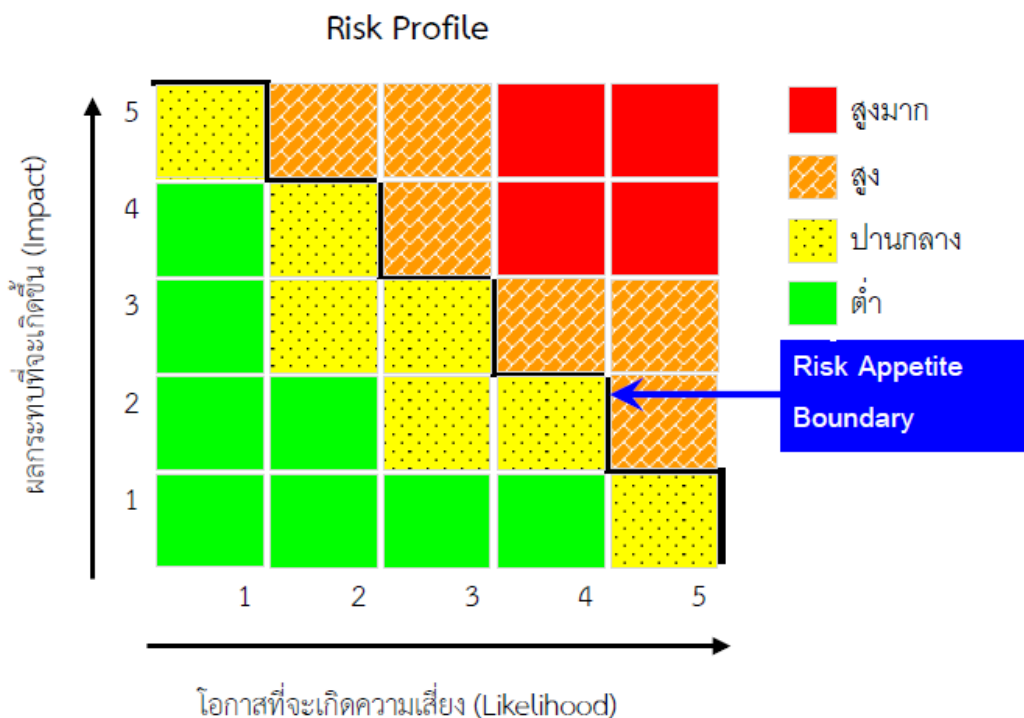
ในการประเมินความเสี่ยงจะต้องมีการกำหนด **แผนภูมิความเสี่ยง (Risk Profile)** ที่ได้จากการพิจารณาจัดระดับความสำคัญของความเสี่ยงจากโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และผลกระทบที่เกิดขึ้น (Impact) และขอบเขตของระดับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้ (Risk Appetite Boundary) โดยระดับความเสี่ยง = โอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ x ความรุนแรงของเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood x Impact) ซึ่งจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ สามารถแสดงเป็น Risk Profile แบ่งพื้นที่เป็น 4 ส่วน (4 Quadrant) ซึ่งใช้เกณฑ์ในการจัดแบ่ง ดังนี้

(1) ระดับความเสี่ยงต่ำ (Low) คะแนนระดับความเสี่ยง 1 – 4 คะแนน ยอมรับความเสี่ยงกำหนดเป็นสีเขียว (■)

(2) ระดับความเสี่ยงปานกลาง (Medium) คะแนนระดับความเสี่ยง 5 – 9 คะแนน ยอมรับความเสี่ยงแต่มีแผนควบคุมความเสี่ยง กำหนดเป็นสีเหลือง (■)

(3) ระดับความเสี่ยงสูง (High) คะแนนระดับความเสี่ยง 10 – 15 คะแนน มีแผนลดความเสี่ยง กำหนดเป็นสีส้ม (■)

(4) ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme) คะแนนระดับความเสี่ยง 16 – 25 คะแนนมีแผนลด และประเมินซ้ำหรือถ่ายโอนความเสี่ยง กำหนดเป็นสีแดง (■)

ขั้นตอนที่ 4 แนวทางการตอบสนองความเสี่ยง

การกำหนดแนวทางการตอบสนองความเสี่ยงมุ่งเน้นให้องค์กรสามารถบริหารความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยการกำหนดแนวทางการตอบสนองความเสี่ยงสามารถทำได้หลายวิธี และสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้รับผิดชอบ แต่อย่างไรก็ตามแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงต้องคุ้มค่างับการลดระดับผลกระทบความเสี่ยงทางเลือกหรือกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยงแบ่งได้ 4 แนวทางหลัก คือ

4.1 การยอมรับ (Take, Accept) หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใดๆ เช่น กรณีที่มีความเสี่ยงในระดับไม่รุนแรงและไม่คุ้มค่างที่จะดำเนินการใดๆ ให้ขออนุมัติหลักการรับความเสี่ยงไว้และไม่ดำเนินการใด ๆ

4.2 การลด/ควบคุม (Reduction) หมายถึง เป็นการปรับปรุงระบบการทำงานหรือการออกแบบวิธีการทำงานใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดหรือลดผลกระทบให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

4.3 การยกเลิก (Terminate) หรือ หลีกเสี่ยง (Avoid) คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถยอมรับและต้องจัดการให้ความเสี่ยงนั้นไปอยู่นอกเงื่อนไขการดำเนินงาน โดยมีวิธีการจัดการความเสี่ยงใน

กลุ่มนี้ เช่น การหยุดดำเนินงานหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้น การเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน การลดขนาดของงานที่จะดำเนินการหรือกิจกรรมลง เป็นต้น

4.4 การถ่ายโอนความเสี่ยง (Transfer) หรือ แบ่ง (Share) คือ ความเสี่ยงที่สามารถโอนไปให้ผู้อื่นได้ เช่น การทำประกันภัย/ประกันทรัพย์สินกับบริษัทประกัน การจ้างบุคคล ภายนอกหรือ การจ้างบริษัทภายนอกมาจัดการในงานบางอย่างแทน เช่น งานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 5 กิจกรรมการบริหารความเสี่ยง (Control Activities)

เมื่อได้ประเมินความเสี่ยงและกำหนดกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยงแล้วจึงดำเนินการกำหนดกิจกรรมหรือมาตรการในการจัดการความเสี่ยงให้หมดไปหรือลดลงในระดับที่ยอมรับกิจกรรมเดิมที่เคยปฏิบัติอยู่แล้ว แต่ไม่สามารถควบคุมความเสี่ยงได้ นอกจากนี้ยังต้องกำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการแต่ละกิจกรรมตลอดจนหน่วยงานผู้รับผิดชอบในแผนบริหารความเสี่ยงขององค์กรได้ โดยกิจกรรมที่กำหนด ต้องเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานยังไม่เคยปฏิบัติหรือเป็นกิจกรรมที่กำหนดเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 6 ข้อมูลและการสื่อสารด้านบริหารความเสี่ยง (Information and Communication)

การสื่อสารถือได้ว่าเป็นหัวใจของการบริหารความเสี่ยงในทุก ๆ ขั้นตอนมีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับความเข้าใจที่ตรงกันอย่างทั่วถึง โดยมีการเปิดช่องทางการสื่อสารข้อมูลด้านการบริหารความเสี่ยงให้กับผู้บริหาร คณะทำงาน และบุคลากรของหน่วยงานได้เข้าถึง และรับทราบข้อมูลด้านการบริหารความเสี่ยงให้กับผู้บริหาร คณะทำงาน และบุคลากรของหน่วยงานได้เข้าถึง และทราบข้อมูลผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น ระบบอินทราเน็ต หนังสือเวียน การประชุมชี้แจงโดยผู้บริหาร หรือการฝึกอบรม เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 7 การติดตาม และเฝ้าระวังความเสี่ยงต่างๆ (Monitoring)

การติดตามและเฝ้าระวังความเสี่ยงโดยการกำหนดให้มีการติดตามและประเมินผลว่าแต่ละหน่วยงานมีการประเมินประสิทธิผลของการจัดการความเสี่ยงที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่ามาตรการในการปรับปรุงความเสี่ยงที่วางไว้เพียงพอเหมาะสมมีประสิทธิภาพประสิทธิผล และมีการปฏิบัติจริง สามารถลด หรือป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

ส่วนที่ 2

การบริหารความเสี่ยงของสถาบันวิจัยและพัฒนา

แผนบริหารความเสี่ยงปีการศึกษา 2565 ของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึง เป็นแผนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการบริหารความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่จากการ
ดำเนินการในปีการศึกษา 2564 และการวิเคราะห์ความเสี่ยงและปัจจัยความเสี่ยงเพิ่มเติมตามสภาพ
การดำเนินงานปัจจุบัน

รายละเอียดการดำเนินการ มีดังนี้

ระบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันวิจัยและพัฒนา

ขั้นตอน	Flowchart	กิจกรรม
แต่งตั้งคณะกรรมการ		
1. การกำหนดเป้าหมายการบริหารความเสี่ยง (Objective Setting)		การกำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง และพิจารณาเลือกแผนงาน/โครงการที่มีความสอดคล้อง และมีผลกระทบกับประเด็นยุทธศาสตร์
2. การระบุความเสี่ยงต่างๆ (Event Identification)		การวิเคราะห์เพื่อระบุความเสี่ยงต่างๆ อาจพิจารณาจากปัจจัยเสี่ยงในหลายด้าน เช่น 1. Strategic Risk : (S) 2. Operational Risk : (O) 3. Financial Risk : (F) 4. Compliance Risk : (C)
3. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)		- วิเคราะห์ และจัดลำดับความเสี่ยงโดยการประเมินจากโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) 4 ระดับ คือ 1. ความเสี่ยงสูงมาก 16-25 คะแนน 2. ความเสี่ยงสูง 10-15 คะแนน 3. ความเสี่ยงปานกลาง 5-9 คะแนน 4. ความเสี่ยงต่ำ 1-4 คะแนน
4. กลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับแต่ละความเสี่ยง (Risk Response)		1. การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง 2. การควบคุมความสูญเสีย 3. การรับความเสี่ยงเอาไว้เอง 4. การถ่ายโอนความเสี่ยง
5. กิจกรรมการบริหารความเสี่ยง (Control Activities)		การกำหนดกิจกรรม หรือมาตรการในการจัดการความเสี่ยงให้หมดไปหรือลดลงในระดับที่ยอมรับได้ และต้องกำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการแต่ละกิจกรรมตลอดจนหน่วยงานผู้รับผิดชอบแผนบริหารความเสี่ยง
6. ข้อมูลและการสื่อสารด้านบริหารความเสี่ยง (Information and Communication)		การเปิดช่องทางการสื่อสารข้อมูลด้านการบริหารความเสี่ยงให้กับผู้บริหาร คณะทำงาน และบุคลากรของหน่วยงานได้เข้าถึง และรับทราบข้อมูลด้านการบริหารความเสี่ยงให้กับผู้บริหาร คณะทำงาน และบุคลากรของหน่วยงาน
7. การติดตามผล และเฝ้าระวังความเสี่ยงต่างๆ (Monitoring)		การติดตามและประเมินผลว่าแต่ละหน่วยงานมีการประเมินประสิทธิภาพของการจัดการความเสี่ยงที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ และมีการปฏิบัติจริงสามารถลด หรือป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น
8. สรุป และปรับปรุงแก้ไข		

1. กลยุทธ์การพัฒนาด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาด้านการวิจัยไว้ในแผนกลยุทธ์พัฒนาไว้ดังต่อไปนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 วิจัยอย่างมีคุณภาพ

- 1) กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยที่ให้ความสำคัญกับการวิจัยเพื่อรับใช้ท้องถิ่น และนำงานวิจัยไปใช้พัฒนากระบวนการเรียนการสอน
- 2) กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจสำหรับคณาจารย์และนักศึกษาให้ผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณค่าสู่สังคม

2. พันธกิจของสถาบันวิจัยและพัฒนา

แผนปฏิบัติการของสถาบันวิจัยและพัฒนา ได้กำหนดพันธกิจด้านการวิจัยซึ่งสอดคล้องกับกลยุทธ์การพัฒนาด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

ด้านการวิจัย

- 1) พัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ
- 2) เสริมสร้างและพัฒนานักวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
- 3) สร้างเครือข่ายภาคการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
- 4) สนับสนุนการวิจัยตามยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ สนองความต้องการของท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย
- 5) ส่งเสริมการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
- 6) ส่งเสริมการบูรณาการการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ
- 7) ส่งเสริมการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม

3. ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่จากปีการศึกษา 2564

คณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยและพัฒนา ได้วิเคราะห์/ระบุปัจจัยความเสี่ยงโดยใช้ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยงจากสถานการณ์ของมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน และประเด็นความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่ในปีการศึกษา 2564 ซึ่งจะต้องดำเนินการต่อเนื่องในปีการศึกษา 2565 คือ ด้านโอกาสในการได้งบประมาณจากหน่วยงานภายนอกและการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

4. การดำเนินงานบริหารความเสี่ยงของสถาบันวิจัยและพัฒนา ปีการศึกษา 2565

ในการดำเนินงานของสถาบันวิจัยและพัฒนาด้านการบริหารความเสี่ยงนั้น คณะกรรมการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของสถาบันวิจัยและพัฒนา ได้ดำเนินการตามแนวทางของคณะกรรมการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัย ในการกำหนดกรอบเป้าหมายของการบริหารความเสี่ยง การกำหนดประเภทความเสี่ยง เกณฑ์การวิเคราะห์ความเสี่ยง การระบุความเสี่ยงและการจัดลำดับความเสี่ยง สำหรับใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงของสถาบันวิจัยและพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

1. การวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง (event identification)

การวิเคราะห์และระบุความเสี่ยงในที่นี้เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานร่วมกันระบุปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ ซึ่งมีสัญญาณบ่งชี้จะนำไปสู่ความเสี่ยงที่แผนงาน/โครงการไม่ประสบผลสำเร็จ โดยพิจารณาทั้งปัจจัยภายในซึ่งและสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงาน และปัจจัยภายนอกซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกหน่วยงาน ครอบคลุมยุทธศาสตร์ด้านการวิจัย ดังต่อไปนี้

ความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง	ปัจจัยของความเสี่ยง
1. ด้านโอกาสในการได้งบประมาณจากหน่วยงานภายนอกและการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน	ด้านกลยุทธ์	1.1 การขาดการติดตามข่าวสารและความเข้าใจด้านแหล่งทุนและเงื่อนไขการขอทุนวิจัยทั้งก่อนและหลังดำเนินการวิจัย 1.2 นักวิจัยยังขาดการเขียนโครงการวิจัย เชิงบูรณาการศาสตร์ในการเสนอเพื่อพิจารณาต่อแหล่งทุน

2. การประเมินโอกาส (likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (impact) และระดับของความเสียหาย (degree of risk)

วิเคราะห์ความเสี่ยง โดยการประเมินโอกาสและผลกระทบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการวิจัยและนวัตกรรมแบบบูรณาการ

เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์ที่ 1 ของ สถาบันวิจัยและพัฒนา

ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยงที่ขัดขวางความสำเร็จของผลที่ ต้องการ
1.ระบบและกลไกในการพัฒนานักวิจัยและ นวัตกรรม	ทำให้ไม่ทราบขั้นตอนกระบวนการในการพัฒนา นักวิจัยในการสร้างนวัตกรรม
2.การบูรณาการศาสตร์ตามศักยภาพของ นักวิจัย	ขาดการเชื่อมโยงของแต่ละศาสตร์ภายใต้ ศักยภาพของนักวิจัยแบบบูรณาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาความสามารถของนักวิจัยสู่ระดับสากล

ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยงที่ขัดขวางความสำเร็จของผลที่ ต้องการ
1.การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยสู่เวทีระดับ นานาชาติ	1. ไม่ทราบการอ้างอิงและการใช้ประโยชน์จาก ผลงานวิจัยรวมถึงการจัดอันดับมหาวิทยาลัยสู่ เวทีโลก 2. ผลงานตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัยสู่เวทีระดับ นานาชาติมีจำนวนน้อย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย นวัตกรรมสู่ชุมชน
ท้องถิ่น และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยงที่ขัดขวางความสำเร็จของผลที่ ต้องการ
1. การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย	1.มีการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและนวัตกรรมสู่ ท้องถิ่นจำนวนน้อย
2. การใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยสู่การแก้ไข ปัญหาท้องถิ่น	2. การใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยในการแก้ไข ปัญหาของท้องถิ่นมีจำนวนน้อยและยังไม่ สามารถแก้ไขปัญหาชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม และการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลงานวิจัย นวัตกรรม

3. ฐานข้อมูลการบูรณาการการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์	3.ไม่มีฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์
--	---

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : สร้างภาคีเครือข่ายการวิจัยและนวัตกรรม

ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยงที่ขัดขวางความสำเร็จของผลที่ต้องการ
1. ฐานข้อมูลเครือข่ายวิจัยและนวัตกรรม	ไม่มี ข้อมูลฐานความเสี่ยงเครือข่ายและนวัตกรรม ทำให้การเชื่อมโยง ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน เป็นไปอย่างทั่วถึง และทำให้เกิดปัญหาการซ้ำซ้อนเชิงพื้นที่ของเครือข่าย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นตามพระราชโบาย

ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยงที่ขัดขวางความสำเร็จของผลที่ต้องการ
1. งานวิจัยและนวัตกรรมในการบริการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	ไม่เคยมีการวิจัยในรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริมาก่อน

การประเมินโอกาส ผลกระทบและระดับของความเสี่ยง เป็นการวิเคราะห์และจัดลำดับความเสี่ยง โดยพิจารณาจากการประเมินจากโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยงต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานของหน่วยงาน โดยมีสารสนเทศการประเมินดังต่อไปนี้

ความเสี่ยง	โอกาสที่จะเกิดขึ้น (เชิงคุณภาพ)	ผลกระทบ (ด้าน)	ระดับของความเสี่ยง
1.ระบบและกลไกในการพัฒนานักวิจัยและนวัตกรรม	3 (ปานกลาง) มีโอกาสเป็นบางครั้ง	(ดำเนินงาน) 2 (น้อย)	 ปานกลาง
2.การบูรณาการศาสตร์ตามศักยภาพของนักวิจัย	4 (สูง) มีโอกาสบ่อยๆ	(เป้าหมาย) 4 (สูง)	 สูงมาก
3.การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยสู่เวทีระดับนานาชาติ	3 (ปานกลาง) มีโอกาสเป็นบางครั้ง	(เป้าหมาย) 4 (สูง)	 สูง

ความเสี่ยง	โอกาสที่จะเกิดขึ้น (เชิงคุณภาพ)	ผลกระทบ (ด้าน)	ระดับ ของความเสี่ยง
4.การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและนวัตกรรม	5 (สูงมาก) มีโอกาสสูงมาก	(เป้าหมาย) 3 (ปานกลาง)	 สูง
5.การใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยสู่การแก้ไขปัญหาท้องถิ่น	4 (สูง) มีโอกาสบ่อยๆ	(คุณภาพ) 3 (ปานกลาง)	 สูง
6.ฐานข้อมูลการบูรณาการการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์	5 (สูงมาก) มีโอกาสสูงมาก	(คุณภาพ) 3 (ปานกลาง)	 สูง
7.ฐานข้อมูลเครือข่ายวิจัยและนวัตกรรม	5 (สูงมาก) มีโอกาสสูงมาก	(เป้าหมาย) 4 (สูง)	 สูงมาก
8.งานวิจัยและนวัตกรรมในการบริการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	4 (สูง) มีโอกาสบ่อยๆ	(เป้าหมาย) 3 (ปานกลาง)	 สูง

3. แผนบริหารความเสี่ยง

การกำหนดแผนบริหารความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงซึ่งเป็นแผนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่าย ได้มีแนวทางการบริหารความเสี่ยงในระดับองค์กรที่ชัดเจน และกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรในหน่วยงานอย่างชัดเจนและสื่อสารให้ทุกฝ่ายเข้าใจและปฏิบัติ

ประเด็นความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	การจัดการความเสี่ยง	แผนงาน/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลาดำเนินการ
1.การบูรณาการศาสตร์ตามศักยภาพของนักวิจัย	1.1 การขาด การเชื่อมโยงเครือข่ายด้านการวิจัยในมหาวิทยาลัย	การลด	1.1 โครงการอบรมการพัฒนาวิทยวิจัย 1.2 คลินิกวิจัย 1.3 โครงการถ่ายทอดความรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้อำนวยการ สวพ.	ตลอดปีการศึกษา 2565
2.ฐานข้อมูลเครือข่ายวิจัยและนวัตกรรม	2.1 ไม่มีข้อมูลในระบบที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์	การลด	2.1 สร้างระบบฐานข้อมูลเครือข่ายนักวิจัยและนวัตกรรม		
3. ด้านโอกาสในการได้งบประมาณจากหน่วยงานภายนอกและการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน	3.1 การขาดการติดตามข่าวสารและความเข้าใจด้านแหล่งทุนและเงื่อนไขการขอทุนวิจัยทั้งก่อนและหลังดำเนินการวิจัย	การควบคุม	3.1การสร้างช่องทางสื่อสารเพื่อประสานงานและประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง		

แนวทางการดำเนินงาน

1. โครงการอบรมการพัฒนาโจทย์วิจัย

สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มีเป้าหมายเพื่อพัฒนา นักวิจัย ให้เชี่ยวชาญและมีความเป็นเลิศด้านการวิจัยสามารถผลิตงานวิจัยสร้างองค์ความรู้สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมที่มีศักยภาพพัฒนาไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มและการใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม รวบรวมทั้งได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การทำงานวิจัยด้านการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย ระหว่างนักวิจัยที่มีประสบการณ์เพื่อสร้าง และพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้มีความเข้มแข็งด้าน งานวิจัยรองรับการเปลี่ยนมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์ 1.1 ให้นักวิจัยและบุคลากร มีความรู้ความเข้าใจเทคนิคและวิธีการสามารถเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย แบบบูรณาการได้ตรงตามศาสตร์และหลักเกณฑ์ของแหล่งสนับสนุนทุนวิจัย

1.2 เพื่อร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคนิควิธีการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยแบบบูรณาการระหว่างนักวิจัยกับแหล่งสนับสนุนทุนวิจัยนำไปสู่การพัฒนาให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดต่อมหาวิทยาลัย

1.3. เพื่อสร้างและพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้มีความเข้มแข็งด้านการวิจัยรองรับการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

2. คลินิกวิจัย

คลินิกวิจัยจัดเป็นกิจกรรมที่สนับสนุนและช่วยเหลือนักวิจัยในการให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการทำงานวิจัย เป็นสื่อกลางในการประสานงานระหว่างหน่วยงานผู้ให้ทุนวิจัยและ นักวิจัย ชี้แนะแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำวิจัย โดยคลินิกวิจัยจะ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ และคณาจารย์ผู้มีประสบการณ์ในการทำวิจัย ที่สามารถให้คำแนะนำ หรือเชื่อมโยงระหว่างนักวิจัยหน่วยงานหรือสถาบัน และเป็นกิจกรรมเสริมกิจกรรมอื่นในด้านการ สนับสนุนการวิจัยและการทำผลงานวิชาการ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถผลิตผลงานที่มีคุณภาพและ บรรลุตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังนั้นสถาบันวิจัยและพัฒนาจึง ได้ดำเนินการโครงการ คลินิกวิจัยเพื่อเป็นการบริการวิชาการให้แก่คณาจารย์และนักวิจัยใน มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง และสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ขึ้นมาเพื่อทดแทน และเพิ่มเติม นักวิจัย สร้างเสริมความเข้มแข็งในการวิจัยและพัฒนา โดยมีการดำเนินการโครงการณสถาบันวิจัย และพัฒนา ทั้งในรูปแบบออนไลน์และออนไซต์ เพื่อเปิดให้คณาจารย์และนักใจได้พบปะและ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ จัดสัมมนาคลินิก พูดคุย เมื่อ และสร้างประสบการณ์จาก ผู้ทรงคุณวุฒิ ในทุกๆศาสตร์ ญวนนำมาเป็นผู้ให้คำแนะนำโดยบุคลากรของสถาบันวิจัยและพัฒนา เป็นผู้อำนวยการความสะดวกด้านต่างๆ ที่ได้รับการร้องขอ และเป็นผู้สังเกตการณ์ที่จะทำ สิ่งต่างๆที่

ได้รับจากการดำเนินโครงการไปพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไข ให้มีความสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย และตามความต้องการของนักวิจัย

3. โครงการถ่ายทอดความรู้จาก ผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการสร้างเสริมประสบการณ์ จากผู้มีประสบการณ์และผู้ทรงคุณวุฒิ ทางด้านการบริหารจัดการ แผนการดำเนินงาน ด้านการจัดการงบประมาณ ด้านการรายงานผล การติดตามการดำเนินงาน การนำผลงานไปใช้ประโยชน์ และด้านต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานวิจัย เพื่อให้ นักวิจัย ได้มีความรู้และความเข้าใจรอบด้านเกี่ยวกับการบริหารจัดการงานวิจัย ทั้งยังเป็นการปิดข้อบกพร่องที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต การถ่ายทอดความรู้จึงมีความสำคัญยิ่งเพราะเป็นกระบวนการหนึ่งของการจัดการความรู้ (Knowledge Management) เลยนะซึ่งถ่ายทอดระดับบุคคลกลุ่มหรือองค์กรก้าวคือ เป็นการถ่ายทอดความรู้จากผู้รู้ไปยังผู้ที่ต้องการความรู้ หรือการได้มาซึ่งความรู้ของผู้ที่ต้องการความรู้ โดยมีหลักการที่สำคัญที่สุดคือ “อย่าจัดการความรู้แบบปูพรม” ให้ดำเนินการเฉพาะความรู้ที่มีความสำคัญต่อองค์กร เลยนะที่เรียกว่าความรู้ที่สำคัญยิ่งยวดเท่านั้นเพราะเป็นความรู้ที่ช่วยให้บรรลุเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ขององค์กร (Critical Knowledge) (วิจารณ์ พานิช,2559)

4. สร้างระบบฐานข้อมูลเครือข่ายนักวิจัยและนวัตกรรม

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ได้มีการนำเอาระบบเครือข่าย มาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการประชาสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ ทำให้เกิดความสะดวกและมีระบบฐานข้อมูลที่สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ ได้อย่างคล่องตัว สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงจึงเป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่เล็งเห็นถึงความสำคัญ ในการใช้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี ในการบริหารจัดการและถ่ายทอดข้อมูลไปยังช่องทางหรือหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ การรวบรวมความเชี่ยวชาญของนักวิจัย ผลงานของนักวิจัยในศาสตร์นั้น ๆ การนำผลงานไปใช้ประโยชน์ พื้นที่ในการทำการวิจัย หัวข้อในพื้นที่ของการทำการวิจัย ฯลฯ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการค้นหา หรือการนำไปใช้ ในภาควิชาการอื่น ๆ ในอนาคต อีกทั้งยังเป็นการประชาสัมพันธ์บนเครือข่าย ที่ประกอบด้วยภาพกิจกรรมต่าง ๆ สื่อสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่เพื่อการประชาสัมพันธ์ ผลการวิจัย และข้อเสนอการวิจัยเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ ดังนั้น การเลือกรูปแบบในการจัดทำฐานข้อมูล จึงขึ้นอยู่กับตัวแปร หลายอย่างเช่น ความสามารถของคอมพิวเตอร์ จำนวนฐานข้อมูล จำนวนผู้ใช้ที่คาดว่าจะใช้ และงบประมาณ ซึ่งหลักสำคัญที่ควรคำนึงถึงรูปแบบของระบบฐานข้อมูลที่ได้พัฒนาขึ้นมา มีดังนี้ 1. สามารถดูข้อมูล ได้เมื่อต้องการ 2. ข้อมูลมีความถูกต้องและมีความคงสภาพ (Integrity) 3. ประสิทธิภาพการเก็บข้อมูล (Strong) 4.ความสามารถในการแก้ไขข้อมูล (Updating) 5. การเรียกใช้ข้อมูล (Retrieval) 6. ความปลอดภัยและให้ข้อมูลที่จำเป็นและ

เพียงพอ (Need to know) สำหรับผู้ที่ต้องการตามความเหมาะสม จึงจะทำให้การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศช่วยให้สามารถบริการแก่นักวิจัย และผู้ที่สนใจในข้อมูลสารสนเทศ ได้อย่างรวดเร็วสะดวก ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ

5. การสร้างช่องทางการสื่อสารเพื่อประสานงานและประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

สถาบันวิจัยและพัฒนาได้มีการสร้างช่องทางการติดต่อสื่อสาร ประสานงานประชาสัมพันธ์ข่าวสาร และรวบรวมช่องทางเชื่อมต่อเพื่อขอรับข้อมูลการวิจัยเพิ่มเติม นอกเหนือจากเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ให้นักวิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับข่าวสารทั้งภายในและภายนอกได้อย่างครอบคลุมยิ่งขึ้น และยังเป็นช่องทางที่นักวิจัยสามารถติดต่อ สอบถาม แนะนำ ทั้งด้านวิชาการและกระบวนการดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการปฏิบัติตามแผนงานได้